

משרד האוצר
Ministry of Finance

אגף
הכלכלן הראשי

תמורות בתעסוקה בענף הבינוי בישראל

תמונת מצב לרבעון השלישי 2026

נובמבר 2026

אגף הכלכלן הראשי

משרד האוצר

צוות מחקר – שוק העבודה

מחברים: נג'יב עמרייה ואסף גבע.

תודה לד"ר שמואל אברמזון, גלית בן-נאים ומשה לאו על ההערות והדגשים.

עיקרים

- מלחמת חרבות ברזל וההגבלות על כניסת עובדים פלסטינים לענף הבינוי הובילו לצניחה במספר המועסקים בענף לכ-235 אלף מועסקים ברבעון הרביעי של 2023, ירידה של כ-124 אלף מועסקים. בהמשך נרשמה התאוששות מהירה יחסית, ובסוף 2025 הגיע מספר המועסקים בענף לשיא של כ-387 אלף, כ-8% מעל רמתו ערב המלחמה.

- המגבלות על כניסת עובדים פלסטינים הובילו לירידה חדה ומתמשכת במשקלם בענף – מכ-31% ערב המלחמה לכ-6% בלבד ברבעון השני של 2026. במקביל, נרשם גידול משמעותי בתעסוקת עובדים זרים, על רקע המדיניות הממשלתית להגדלת מכסות ההעסקה שלהם. כמו כן, נרשם גידול בתעסוקת ישראלים בענף, בפרט ערבים ישראלים.

- במחצית הראשונה של שנת 2026 ירד מספר המועסקים בענף לכ-352 אלף, ירידה של כ-35 אלף מועסקים לעומת סוף 2025. ירידה זו נבעה בעיקר מצמצום התעסוקה המקומית, ולמרות המשך בגידול בתעסוקת עובדים זרים. ברבעון השלישי נרשם גידול מסוים בהעסקת עובדים מקומיים בענף, אך מספרם נותר נמוך בכ-7% מזה שנרשם בסוף שנת 2025.

- הירידה בהתחלות ובגמר הבנייה במהלך 2026, ירידות במחירי הדיור, לצד הצטברות מלאי הדירות החדשות, עשויות להעיד על התמתנות הפעילות בענף שמתורגמת לירידה בביקוש לעובדים.

- על רקע הירידה בתעסוקה המקומית בענף בהשוואה לשיא שנרשם בדצמבר 2025, אל מול המשך הגידול בהעסקת עובדים זרים, יש לוודא כי המדיניות הקיימת של הגדלת מספר העובדים הזרים בענף, נבחנת מחדש תוך לקיחה בחשבון של השלכותיה האפשריות על תעסוקת העובדים המקומיים.

ממצאים

לאורך שנים התבסס ענף הבינוי על שילוב של עובדים ישראלים, עובדים פלסטינים ועובדים זרים. פרוץ מלחמת חרבות ברזל וההגבלות שהוטלו על כניסת עובדים פלסטינים לישראל הובילו לירידה חדה ומיידית בהיקף התעסוקה בענף. ברבעון הרביעי של 2023 ירד מספר המועסקים לכ-235 אלף בלבד – רמה הדומה לזו שנרשמה כעשור קודם לכן, בשנת 2013. עם זאת, הירידה הייתה זמנית, ובמהלך 2024-2025 נרשמה התאוששות מהירה ומשמעותית בהיקף התעסוקה. בסופה הגיע מספר המועסקים בענף הבינוי לשיא של כ-387 אלף עובדים – הרמה הגבוהה ביותר שנרשמה בענף לאורך התקופה הנבחנת, ואף גבוהה בכ-8% מהרמה שנרשמה ערב המלחמה. עלייה זו בתעסוקה התבססה על עלייה משמעותית במספר העובדים הזרים ויותר מכך על עלייה ניכרת בתעסוקה המקומית בענף[1].

ברבעון הראשון של שנת 2026 נרשמה ירידה מחודשת בהיקף התעסוקה בענף הבינוי, על רקע התעצמות העימות הצבאי מול איראן. עם זאת, לאחר העימות, כאשר בשאר ענפי המשק נרשמה התאוששות בתעסוקה, מספר המועסקים בענף הבינוי ברבעון השני נותר ברמה נמוכה יחסית של כ-352 אלף, ירידה של כ-9% בהשוואה לסוף שנת 2025 (תרשים 1). ירידה זו נבעה בעיקר מצמצום התעסוקה של עובדים מקומיים, שמספרם ירד בכ-17% - מכ-284 אלף בסוף 2025 לכ-235 אלף בסוף המחצית הראשונה של 2026. במהלך הרבעון השלישי של השנה נרשמה התאוששות חלקית בלבד במספר העובדים המקומיים בענף ונכון לחודש ספטמבר מספרם עמד על כ-264 אלף מועסקים – 20 אלפי מועסקים (7%) מתחת לשיא שנרשם בסוף 2025 (תרשים 2). ברבעון השני המשיכה מגמת העלייה במספר העובדים הזרים בענף (לגביהם טרם פורסמו נתונים מעודכנים לרבעון השלישי), אולם היא לא הספיקה כדי לפצות על הירידה הכמותית במספר העובדים המקומיים[2].

[1] להרחבה ראו עמרייה וגבע, "מגמות בתעסוקה בענף הבינוי", יוני 2025, אגף הכלכלן הראשי, משרד האוצר.

[2] יש לציין כי על פי נתוני הלמ"ס, ברבעון השני של שנת 2026 עמד ממוצע שעות העבודה השבועיות של עובדים זרים בענף על כ-48 שעות שבועיות, לעומת כ-37 שעות בקרב עובדים ישראלים וכ-41 שעות בקרב עובדים פלסטינים. כלומר, פער של כ-11 וכ-7 שעות בשבוע בהתאמה, שעשוי להביא לתפוקה גבוהה יותר לעובד זר. עם זאת, למרות הגידול בהיקף העסקתם של העובדים הזרים, סך שעות בענף נותר נמוך בהשוואה לסוף שנת 2025.

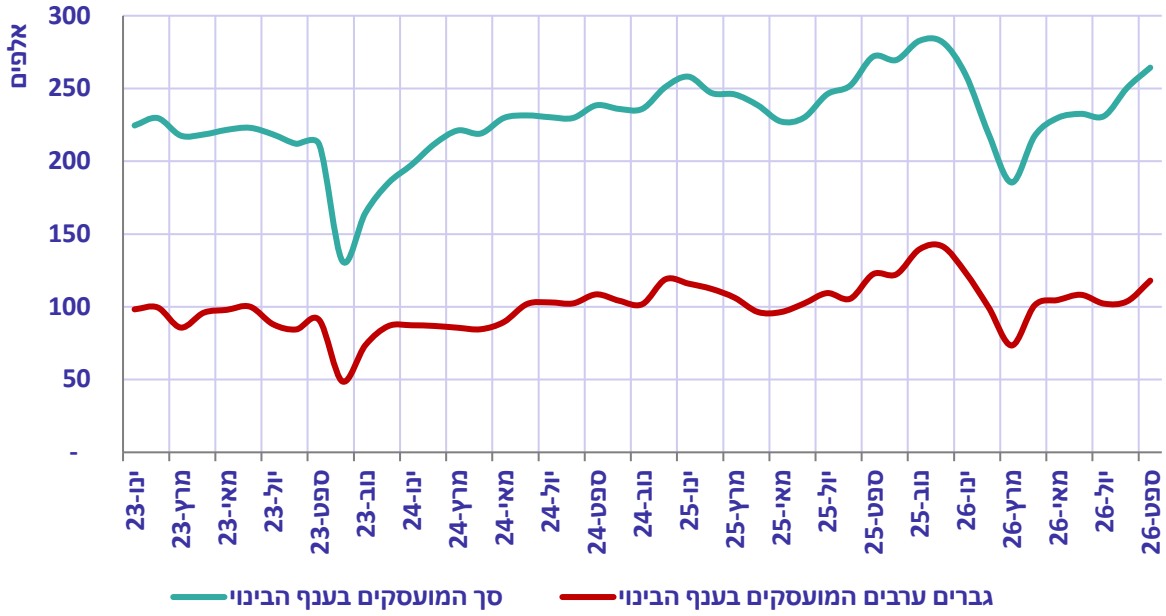
תרשים 1: מועסקים בענף הבינוי, כולל זרים ופלסטינים, אלפים

(2026-2006)

מקור: עיבודי אגף הכלכלן הראשי לנתוני הלמ"ס.

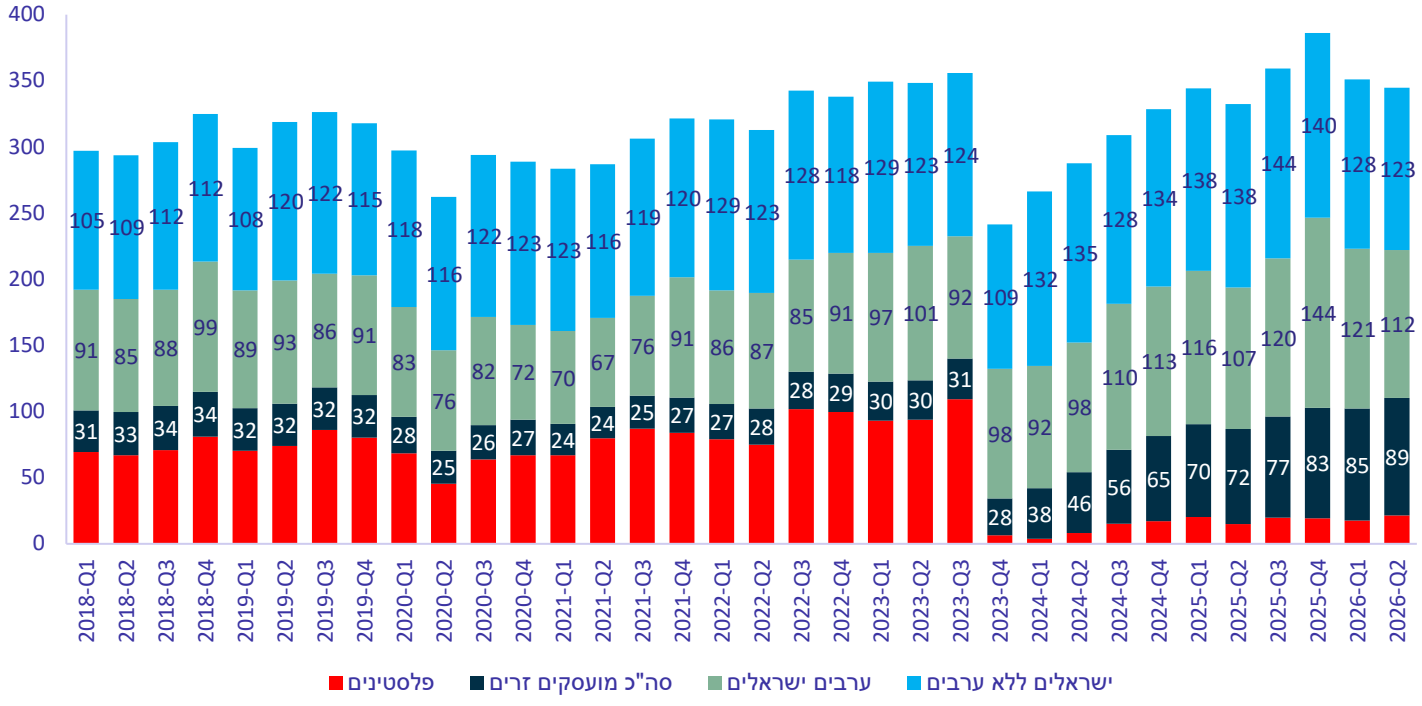
תרשים 2: מועסקים ישראלים בענף הבינוי

מקור: עיבודי אגף הכלכלן הראשי לנתוני סקר כוח אדם.

פילוח התפתחות התעסוקה בבינוי לפי קבוצות אוכלוסייה מציג תמונה מורכבת של שינוי משמעותי בתמהיל כוח העבודה בענף. ברבעון האחרון של 2023, בעקבות פרוץ מלחמת חרבות ברזל וההגבלות שהוטלו על כניסת עובדים פלסטינים לישראל, צנח מספר המועסקים הפלסטינים בענף מכ-109 אלף ברבעון השלישי של שנת 2023 לכ-6,000 בלבד ברבעון הרביעי – ירידה של כ-94%. מאז נרשמה התאוששות הדרגתית בלבד במספרם בענף, בין היתר על רקע חזרה חלקית של עובדים, בעיקר בתחומי יהודה ושמרון, ועד הרבעון השני של 2026 הגיע מספרם לכ-21 אלף. במקביל לירידה בתעסוקת העובדים הפלסטינים, נרשמה עלייה ניכרת של כ-59 אלף במספר העובדים הזרים בענף – מכ-30 אלף ערב המלחמה לכ-89 אלף ברבעון השני של 2026, זאת כאשר עד אוקטובר 2023 מספרם של העובדים הזרים בענף עמד על כ-30 אלף. כמו כן נרשם גידול של כ-73 אלף במספר המועסקים הישראלים – מכ-215 לכ-288 אלף שנבע בין השאר מעלייה בתעסוקת ערבים ישראלים עד סוף 2025; עם זאת, במהלך שנת 2026 נרשמה ירידה משמעותית במספר המועסקים הישראלים בענף לרמה של 235 אלף ברבעון השני של השנה (תרשים 3).

תרשים 3: מועסקים בענף הבינוי לפי קבוצת אוכלוסייה, אלפים

מקור: עיבודי אגף הכלכלן הראשי לנתוני הלמ"ס.

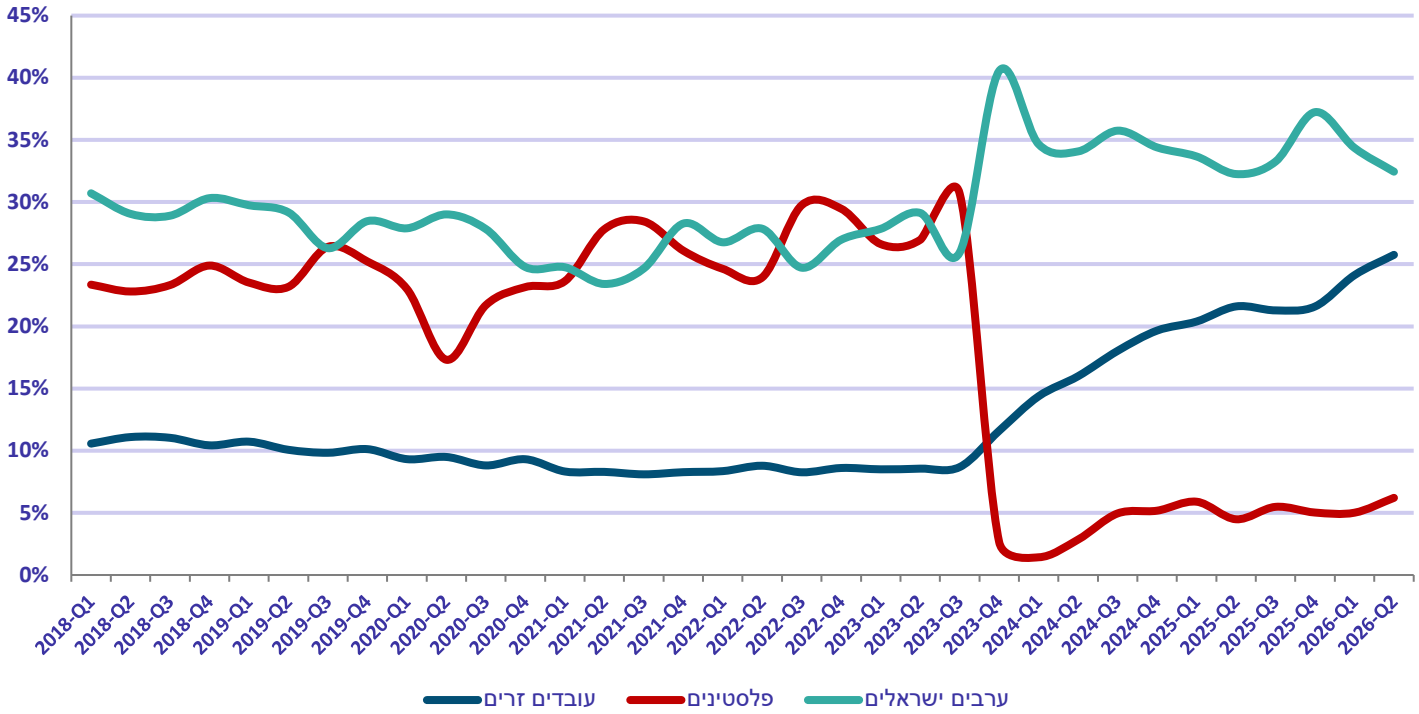
תרשים 4 מציג את השינויים בהרכב המועסקים בענף הבינוי בין שנת 2018 ועד לרבעון השני של 2026. מהתרשים עולה כי עד פרוץ מלחמת חרבות ברזל נרשמה עלייה מתמשכת ומשמעותית במשקלם של העובדים הפלסטינים בענף. חלקם מכלל המועסקים בבינוי עלה בהדרגה והגיע לשיא

של כ-31% ברבעון השלישי של 2023, ערב המלחמה. עם פרוץ המלחמה וההגבלות על כניסת עובדים פלסטינים לישראל, חלה צניחה חדה במשקלם בענף, לכ-3% בלבד ברבעון הרביעי של 2023. מאז נרשמה התאוששות מוגבלת, ונכון לרבעון השני של 2026 עמד חלקם על כ-6% בלבד מכלל המועסקים בענף – שיעור הנמוך משמעותית מזה שנרשם ערב המלחמה. מנגד, חלה עלייה משמעותית בחלקם של העובדים הזרים בענף. כאשר חלקם מכלל המועסקים עלה מכ-9% ברבעון השלישי של 2023 לכ-26% ברבעון השני של 2026 – גידול של כמעט פי 3, המשקף שינוי מהותי במבנה כוח העבודה בענף. העליה בהיקף העובדים הזרים נשענה על מדיניות הממשלה שעברה תפנית משמעותית בעקבות מלחמת חרבות ברזל. במסגרת זו הוגדלת מכסת העובדים הזרים במטרה לתת מענה למחסור החמור בעובדים שנוצר כתוצאה מהפסקת כניסתם של עובדים פלסטינים. נכון לאוגוסט 2026, עמדה מכסת העובדים הזרים (כולל פלסטינים) לענף הבינוי על כ-116 אלף עובדים[3], זאת בהשוואה ל-30 אלף טרם פרוץ המלחמה[4].

לצד הגידול בחלק העובדים הזרים, נרשמה גם עלייה במשקלם של המועסקים הערבים-ישראלים. חלקם מכלל המועסקים בענף עלה בכ-6 נקודות אחוז, מכ-26% ערב המלחמה לכ-37% בסוף שנת 2025; עם זאת במהלך שנת 2026 חלקם היחסי בתעסוקה בענף ירד עד לרמה של 32% ברבעון השני של השנה.

[3] ועדת המנכ"לים, הוועדה לעניין עובדים זרים.
[4] https://www.gov.il/he/pages/dec1002-2023

תרשים 4: התפלגות המועסקים בענף הבינוי לפי קבוצה, (%) מסך המועסקים בענף

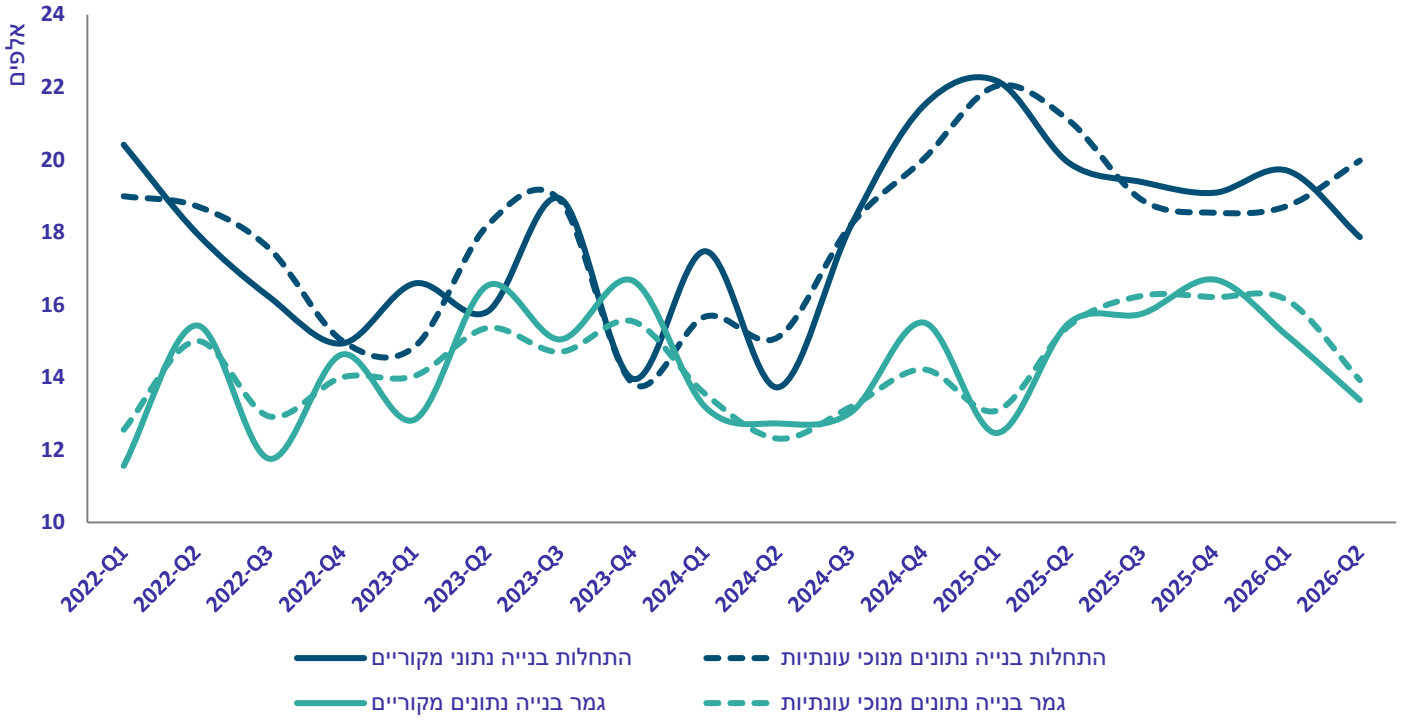
מקור: עיבודי אגף הכלכלן הראשי לנתוני הלמ"ס.

יתכן וניתן להבין את הירידה בתעסוקה בענף הבינוי על רקע נתוני התחלות וגמר בניה המוצגים בתרשים 5. כך, הירידה בהתחלות ובגמר בנייה בענף ברבעונים הראשונים של 2026 עלולה לרמז גם על ירידה בביקוש לעובדים בענף. זאת, לצד אינדיקציות לקשיים תזרימיים של חלק מהקבלנים והעלייה בסיכון בענף, בין היתר בשל גידול בהיקף הפרויקטים בהם קצב הבניה מהיר מקצב המכירות[5]. מעבר לזה, לפי נתוני הלמ"ס מאז 2022 הוכפל מספר הדירות החדשות שטרם נמכרו (ומיועדות למכירה) [6].

[5] https://boi.org.il/publications/pressreleases/12-05-2026/?utm

[6] דירות ומבנים בישראל 2025, הודעה לתקשורת, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
נכון לשנת 2025, מספר משקי הבית בישראל עמד על כ-3.029 מיליון, בדומה למספר הדירות, שהסתכם בכ-3.02 מיליון.
דירות בעסקאות נדל"ן – יוני-אוגוסט 2026

תרשים 5: התחלות וגמר בנייה, 2022-2026

מקור: עיבודים לנתוני הלמ"ס.

על רקע הירידה הפוטנציאלית בביקוש לעובדים בענף וירידה משמעותית בתעסוקה המקומית יש מקום לבחון מחדש את המדיניות הקיימת של הגדלת מספר העובדים הזרים בענף, וזאת תוך לקיחה בחשבון של השפעתה על תעסוקתם של עובדים מקומיים.

משרד האוצר
Ministry of Finance

אגף
הכלכלן הראשי